

Klarhed over, at der bag denne Sag ligger noget helt andet, som krævede, at Muus maatte og skulde væk. Sagen er den, at Dr. Muus' Afskedigelse i Virkeligheden ikke var Maalet, men kun Midlet, Maalet var Dr. Hoffs Genindsættelse i sit gamle Embede. Den Opfattelse er jeg kommen til, og jeg er efter alt, hvad jeg i denne Sag har set fra den højtærede Ministers Side, temmelig sikker i denne Opfattelse. Det forklarer ogsaa tilfulde den højtærede Ministers Optræden. Det har, tænker jeg, været et Ønske og et Maal, den højtærede Minister har haft, siden han tiltraadte sin Ministerstilling, paa den Maade at rehabilitere Sundhedsstyrelsens tidligere Formand, som i øvrigt er Ministerens gode Ven og Bekendt. Dr. Muus, som stod i Vejen for Dr. Hoff, har ikke tænkt paa den Fare, der saaledes lurede paa ham efter det sidste Ministerskifte, thi i saa Fald vilde Dr. Muus have været endnu mere forsigtig i sine Handlinger og sin Optræden overfor Ministeren, end han har været, saa vilde han f. Eks. have passet paa ikke en Gang at slaa Øjnene ned i Ministerens Nærværelse i Erkendelse af, at en saadan Bevægelse kunde have farlige Følger for ham; det viste sig jo ogsaa at have saadanne Følger. Jeg gentager, at jeg har den Opfattelse, at Muus var Midlet, Hoff var Maalet; det er det, jeg har faaet ud af denne Sag. Men jeg siger, at en saadan Handlemaade er egnet til at nedbryde Retsbevidstheden, og den stempler sin Mand. Jeg kan fremdeles ikke forstaa, at den højtærede Minister under alt dette her kan fortsætte sin Gerning, uden at Regeringschefen paa en eller anden Maade tager Affære overfor ham. Jeg har sagt det tidligere, og jeg siger det igen, jeg kan ikke forstaa, at det, der er foregaaet her, denne Afskedigelse af Dr. Muus med hele den store Affære, der er kommen ud deraf, og alle de uheldige Sider af Justitsministerens Karakter, som man under alt dette er bleven Vidne til, ikke til sidst har medført, at Regeringens Chef har grebet ind. Det er imidlertid ikke sket. Flerparten og det øvrige Ministerium følge den højtærede Justitsminister. Vi, Mindretallet her i Salen, have intet Middel til at forhindre det, vi maa finde os i, hvad der er sket, og haabe paa, at denne Sag ikke er færdig her fra Rigsdagen, men at vi paa en eller anden Maade faa fat i den igen. Jeg vil sige, som jeg sagde til at begynde med, at jeg tror, der en Gang vil blive bødet for den.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Jeg har ikke villet afbryde den ærede Taler, fordi han meget stærkt fremhævede, at det var hans subjektive Opfattelse, han her gjorde sig til Talsmand for, men jeg vil henstille til ærede Talere ikke at følge ham paa den Vej at fremsætte saadanne Opfattelser uden mindste Bevis.

Marott: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Første Viceformand (J. C. Christensen): Det kan ikke diskuteres.

Marott: Det er til Formanden, jeg vil gøre en kort Bemærkning.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Formandens Udtalelser kunne ikke diskuteres.

P. Munch: Ved den Forhandling, der fandt Sted her i Efteraaret i Anledning af den Forespørgsel, som to Medlemmer af det Parti, der støttede Ministeriet, havde rettet til Justitsministeren, hævdede jeg den Opfattelse, at der var Grund til at foranstalte en upartisk Undersøgelse af hele denne Sag. Jeg rettede en Opfordring derom først til Konseilspræsidenten og derpaa til Tingets Flertal, da Konseilspræsidenten afviste det. Jeg tror, at ærede Medlemmer nu ville give mig Ret i, at her var Grund til en Undersøgelse af dette Spørgsmaal. Det har jo vist sig, at det overhovedet ikke lod sig gøre at hindre denne Sags Undersøgelse paa en eller anden Vis, og at Tinget atter og atter kom til at beskæftige sig med den. Hvad der havde været Grund til den Gang, var at faa en regelmæssig samlet Undersøgelse i Stedet for, at vi nu have faaet en stykkevis. Naar det den Gang blev afvist, ser jeg deri et Udtryk for en urigtig Opfattelse, en Opfattelse, der gaar ud paa dette, at naar en Minister angribes fra en eller anden Side her i Tinget, saa skylder det Flertal, der til daglig støtter Ministeren, at slaa Kreds om ham og afvise Undersøgelsen. Jeg opfatter dette som en fuldstændig Misforstaaelse af de parlamentariske Grundsætninger, jeg tror, at vi derved komme ind paa en meget uheldig Afvej i Forholdet mellem dette Ting og Ministeriet, hvis man bliver ved at følge denne Vej her i Folketinget. Naar en saadan Anklage rettes mod en Minister, er det naturligt og rigtigt, at man fra Tin-